

UNIwersYTET WARSAWSKI

ISSN 1640-2758
PISMO UCZELNI
Nr 1 (31)
MARZEC 2007

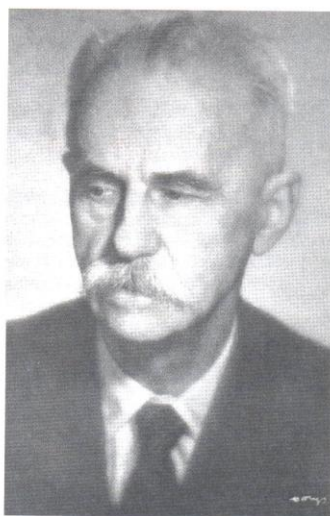

**KANCLERZ ANGELA MERKEL
NA UNIwersYTECIE WARSAWskim
16 marca 2007 r.**

Nadanie imienia Tadeusza Kotarbińskiego sali wykładowej w Instytucie Filozofii

JACEK JADACKI

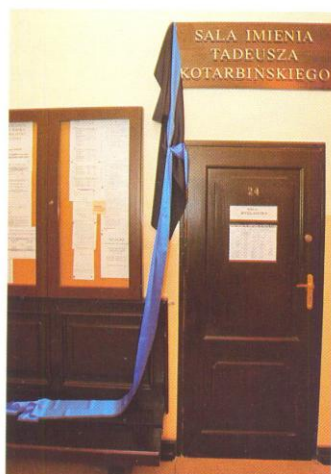
1. We wtorek, 19 grudnia 2006 roku – *nb.* Roku Tadeusza Kotarbińskiego – o godzinie 16.00, na drugim piętrze w budynku przy Krakowskim Przedmieściu 3 miała miejsce podniosła uroczystość. Jej Magnificencja Rektor Uniwersytetu Warszawskiego, Pani Profesor Katarzyna Chałasińska-Macukow, dokonała odsłonięcia tablicy nad wejściem do sali wykładowej nr 24 Instytutu Filozofii UW. W ten sposób sala otrzymała imię Tadeusza Kotarbińskiego. Uchwałę o nadaniu tej sali imienia Tadeusza Kotarbińskiego podjęła (na mój wniosek) Rada IF UW na posiedzeniu w dniu 25 października 2005 roku. Poza tą salą w budynku, będącym siedzibą Instytutu Filozofii, imiona noszą jeszcze trzy inne sale wykładowe: sala imienia Kazimierza Ajdukiewicza (nazwana tak z mojej inicjatywy 12 grudnia 1980 roku), sala imienia Stefana Czarnowskiego (obecnie użytkowana przez Wydział Dziennikarstwa i Nauk Politycznych UW) i sala imienia Stanisława Ossowskiego.

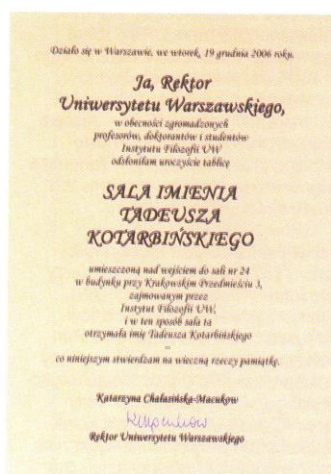
Tadeusz Kotarbiński
(fot. Jerzy Dorys)

2. Jest kilka idei filozoficznych związanych trwale z nazwiskiem Tadeusza Kotarbińskiego.

Najpierw – reizm semantyczny: dyrektywa ostrożności w posługiwaniu się onomatoidami czyli nazwami pozornymi, nie odnoszącymi się do rzeczy. Następnie – realizm radykalny: teza, że świat postrzegamy bez pośrednictwa danych zmysłowych, które są co najwyżej fikcją teoretyczną. Dalej – konkretyzm: ujmowanie świata, tak jak go spostrzegamy – a więc jako zbioru rzeczy, mających różne własności i pozostających do siebie w różnych stosunkach. Potem – prakseologia: ogólna teoria rozumnego działania. Wreszcie – etyka życzliwości i odpowiedzialnego („spolegliwego” – jak mówił Tadeusz Kotarbiński) opiekuństwa: etyka podnosząca do rangi najwyższej cnoty moralnej mężność, ofiarność, prawność i opanowanie w zwalczaniu istniejącego zła i zapobieganiu złu większemu niż istniejące.

Tablica w chwili po odsłonięciu
przez JM Rektora UW
(fot. Marcin Kluczek)

Akt nadania sali imienia Tadeusza
Kotarbińskiego podpisany
przez JM Rektora UW

JM Rektor UW podpisuje akt nadania
sali imienia Tadeusza Kotarbińskiego
(fot. Marcin Kluczek)

KSIAŻKI

Wydawnictwa
Uniwersytetu WarszawskiegoĆwiczenia
z biologii
rozwaju
zwierzątpod redakcją
Marka Małeszewskiego

**Ćwiczenia z biologii
rozwaju zwierząt**
pod redakcją Marka Małeszewskiego
48,00 zł
Warszawa 2007
ISBN 9788323503385
Stron: 183
Format: 170x240
Oprawa miękka

Podręcznik dla studentów biologii, weterynarii i kierunków pokrewnych prezentujący przebieg rozwoju zwierząt należących do różnych grup systematycznych – nicieni, owadów, jeźowców, ryb, płazów, ptaków i ssaków, ze szczególnym uwzględnieniem organizmów modelowych dla danej grupy. W podręczniku zawarto również praktyczne wskazówki wykonania doświadczeń.

Wszystkie omawiane zagadnienia są częścią programu ćwiczeń z biologii rozwoju zwierząt, prowadzonych przez zespół autorów od wielu lat na Wydziale Biologii Uniwersytetu Warszawskiego.

Uzupełnieniem tej książki jest płyta CD z filmami prezentującymi sposób przygotowania materiału do ćwiczeń (zarodki kury i myszy).

Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego
ul. Nowy Świat 4, 00-497 Warszawa
tel./fax 55-31-318, e-mail: wuw@uw.edu.pl,
http://www.wuw.pl
Dział Handlowy tel. 55-31-333,
e-mail: dz.handlowy@uw.edu.pl

3. Tadeusz Kotarbiński był filozofem na wskroś warszawskim.

W Warszawie się urodził (przed stu dwudziestu laty) – i w Warszawie zmarł (ćwierć wieku temu). W warszawskich gimnazjach uczył się sam – i uczył innych. Od 1918 roku do przejścia na emeryturę w 1961 roku – z wyjątkiem czteroletniego epizodu łódzkiego – był profesorem Uniwersytetu Warszawskiego.

Doktoryzowany w Uniwersytecie Lwowskim przez Kazimierza Twardowskiego – został współtwórcą warszawskiej gałęzi szkoły, którą założył jego wielki nauczyciel: filozoficznej Szkoły Lwowsko-Warszawskiej. Poczet uczniów Kotarbińskiego otwierają tacy wybitni uczeni, jak Maria i Stanisław Ossowsky – a zamykają: Jerzy Pelc, Marian Przełęcki, Tadeusz Pszczółowski i Klemens Szaniawski.

4. W przemówieniu, wygłoszonym po odsłonięciu tablicy nad salą nr 24 i podpisaniu aktu nadania jej imienia, JM Rektor podzielił się z zebranymi wspomnieniem z czasów własnego dzieciństwa, kiedy to zetknęła się po raz pierwszy z Tadeuszem Kotarbińskim. Było to w Łodzi, gdzie po drugiej wojnie światowej Jej ojciec, Józef Chałasiński, z autorem *Elementów teorii poznania, logiki formalnej i metodologii nauk* współorganizował Uniwersytet Łódzki. Przypomniała też cztery na wpół żartobliwe zalecenia, w których Tadeusz Kotarbiński – mistrz streszczania – ujął swój system etyczny: *Lub coś zrobić! Kochaj kogoś! Nie bądź galanem! Żyj poważnie!*

Po przemówieniu JM Rektor odtworzone zostały fragmenty pism Tadeusza Kotarbińskiego odczytane przez Zbigniewa Zapasiewicza (nagranie archiwalne z 15 marca 1986 roku) oraz wykład Tadeusza Kotarbińskiego *Leona Petrażyckiego pojęcie teorii adekwatnej* (nagranie archiwalne z 15 maja 1971 roku). W tle – zebrani obejrzeli prezentację kilkudziesięciu zdjęć przedstawiających Tadeusza Kotarbińskiego w różnych okresach życia i w różnych sytuacjach.

5. Na sali podczas uroczystości obecny był m.in. Pan Profesor Jerzy Pelc (emerytowany profesor UW), jeden z najślawniejszych uczniów Tadeusza Kotarbińskiego, oraz Pan Profesor Jerzy Perzanowski (wybitny profesor filozofii z Uniwersytetu Jagiellońskiego), który podarował Instytutowi Filozofii UW wspaniałą kolekcję około 200 portretów największych logików i ontologów wszystkich czasów. Portrety logików, należące do tej kolekcji, zawisły właśnie w sali im. Tadeusza Kotarbińskiego.

Na sali podczas uroczystości: na pierwszym planie JM Rektor UW i dyrektor IF UW
(fot. Marcin Kluczek)

Profesor Jerzy Perzanowski (z prawej)
(fot. Marcin Kluczek)

Profesor Jerzy Pelc (na pierwszym planie)
(fot. Marcin Kluczek)